

Ἐξοχότατε καὶ Ἐνθαυέ μοι Κύριε!

Ἰωάννα τῇ 8. Μαΐου 1845.

Διὰ τὴν μεταξὺ τοῦ Ἑλλάδα Ἑλληνικοῦ
 ὑποπροξένου Κυρίου Κηρίτ καὶ τοῦ Κυρίου
 Διομήτου (Μουσίρη) τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνή-
 σεως Πρὸςυπαρχουσῶν φημιὶ σχέσεων, καὶ τῆς
 κοινῆς ἐννοήσεως καὶ ὁμοίας ὁμοῦτος χαίρει-
 τε ἐν γένει γὰρ τοῖς ἰσῶσι, παρατηρῶ, ὅτι ἐν τῷ
 πρὸς Χωροφύλακος Τετηγμένου καὶ ἀναθε-
 δραμμένου Ἑλλάδα, κραταιότερος ἀπὸ τῶν
 ἡμερῶν, καὶ θεωρουμένου ὡς Ὀθωμανικοῦ ὑ-
 ποπύου, καὶ γὰρ τῶν γοιῶν Ἑλλάδα παρασι-
 δημουμένων Ἑλλήνων δὲ ἐνοχλήθη ἀπὸ τοῦ δε-
 ῦς τοῦ παραμυρῶν, μοχλονόη, καὶ δὲ οὐδὲν προ-
 ἔγραψον ἔωσαν ἰα' Ἑλλάδα προξενία
 καὶ ὑποπροξενία τοῦ ἰα' ἀναγνωρίσθαι
 τοῦ γοιῶν ἐνοχλήσεως ὡς ἰα' ἰα' καὶ τῆς Ἑ-
 ἑλλάδα Διομήτου ἀρχῆς, καὶ Πόρῳ, ὅτι ἀπὸ
 καὶ ἐροθασμένα μετὰ ἀνέκδοτα ἐν τῇ
 ρία τῆς ὑψηλῆς Πόρῳ.

Ἐποδὴ δὲ ὡς ἐν τῇ περιχάσει ταύτης ἐί-
 ναι ἐνδεχόμενον ἢ Ἑλλάδα Ὀθωμανικὴ ἐ-
 νομία καὶ παρενοχλήση καὶ ἄλλους Ἑλλήνας,
 ἔωσαν =

ἰσχυρομένω καὶ οὐκ ὡραϊκῶς, ἀλλ' ἐν-
 δυνάμει καὶ ἀντιθέσει παραγὰς καὶ πρὸς τὴν
 εἰς Κωνσταντινούπολιν ἑλληνικὴν Προξενία καὶ
 καὶ ἑσπερίαν αὐτῶν ὡραϊκῶς ἀναβόης τὴν
 εὐδοκίαν καὶ ἀποδοκίμην πρὸς ὅτι ὁ λόγος εὐ-
 μελὴς ἔσται.

Σας προσκυνῶ δὲ καὶ ὑποσημεϊοῦμαι με-
 βαδύτατον εἶναι.

Τὸς ἑξοχώτατοισι
 Ταπεινόςτατος δοῦλος.

Κωνσ. Ν. Μετσοβίτης

Πρὸς τοὺς ἑξοχώτατους Κύριον Ἰωάν-
 νην Κονιάρη Προδουουργὸν κτλ. κτλ.

Εἰς Αἰθῶνας

